

Peeti Kallonen kokee omakseen nuorisotyön

Teksti ja kuva: Martti Pyykönen

Suomen teologinen instituutti järjesti 2015 keväällä opintomatkan Sambiaan. Yksi Afrikkaan lähteneistä opiskelijoista oli parhaillaan uskonnonfilosofiasta graduaan valmisteleva Peeti Kallonen.

– Olen hengenmiehiä. Kristillinen usko on ollut minulle tosi isossa roolissa siinä, miten peilaan maailmaa aina rippikouluni jälkeen. Toinen minua määrittävä asia on se, että rakastan toimia ihmisten parissa, pidän sellaisesta aidosta meiningistä ihmisten kesken, Peeti Kallonen kertoo.

Peeti Kallonen tekee parhaillaan graduaan uskonnonfilosofiasta. Gradussaan hän käsittelee John Rothin käsityksiä teodikean eli pahan ongelmasta.

– Tässä aiheessa minua kiinnostaa erityisesti se, miksi ihmisen on vaikea hyväksyä hyvää Jumalaa. Aiheeseen liittyvät myös luottamuksen ja toivon näkökulmat, joita kärsimys usein koettelee. Tämä on kysymys, josta harva ihminen on vapaa, pohtii Peeti.

Gradun vastapainona Kallonen keikkailee ja tekee vapaaehtoistöitä silloin tällöin Suomen Raamattuopistolla.

– Nuorisotyö on ollut minulle aina tärkeää. Toimin kuusi vuotta Tuusulassa nuor-

risotyöntekijänä. Lopetin sen työn keskittyäkseni nyt opintoihin. Tulevaisuudessa haluaisin vielä tehdä kenttätöitä nuorten parissa. Jos siihen liittyisi vielä pappisvihkimys, olisi se hienoa, Peeti pohtii.

STI tuttu jo ennen opiskeluaikaa

Suomen teologinen instituutti tuli Kalloselle tutuksi jo ennen opiskelupaikkaa teologisessa tiedekunnassa.

– Pyörin STI:ssä jo pari vuotta ennen yliopistoa. Kävin luennoilla, mutta en tutustunut kehenkään vielä silloin. Nykyisin minulla on täällä oma työhuone, ja olen siitä hyvin onnellinen. Täällä saan keskittyä graduuni kaikessa rauhassa, ja luulenkin, että se on minulle ratkaisevan tärkeää. Omassa rauhassa saan hyvän flow-tilan päälle. Olen saanut olla mukana myös suunnittelemassa STI:n toimintaa, ja se on ollut mukavaa, Kallonen kertoo.

Seminaari Afrikassa

Viime keväänä Peeti Kallonen lähti STI:n opiskelijaryhmässä Sambiaan opintomat-kalle. Opiskelijat valmistautuivat opet-tamaan teologisessa seminaarissa, johon kutsuttiin paikallisia pastoreita, evankelis-toja ja nuorisotyöntekijöitä.

– Olen luonteeltani helposti innostu-
vaa tyyppiä. Lähdin matkaan melko en-
nakkoluulottomasti, ja sitä paitsi tykkään
matkailusta. Olen reissannut melko pal-
jon pitkin poikin maailmaa. Usein olen
kahviloissa ja taidegallerioissa miettinyt,
että olisi hienoa matkailla ja samalla tehdä
jotain, millä on merkitystä. Nyt se toteu-
tui, Peeti Kallonen iloitsee.

Peetin valitsi opettavansa Sambian
teologisessa seminaarissa nuorisotyöstä.
Peeti käsitteli oppitunneillaan erityisesti
draaman käyttöä nuorisotyössä sekä raa-
mattupiirien järjestämistä.

– Minua jännitti opettaminen melko
paljon. En ole aiemmin opettanut englan-
niksi, enkä tuntenut afrikkalaista kulttuu-
ria ennalta. Valmisteluihin ei mypöskään
ollut kevään opintojen ohella paljon aikaa.
Mietin kovasti opetukseni onnistumista.
Opiskelijat kirjoittivat kyllä kaiken ylös
ja pohtivat paljon käsittelemiämme aiheita.
Opiskelijoilta tuli vaikeita kysymyksiä:
he esimerkiksi pohtivat sitä, miten tulisi
puhua rakkaudesta ihmisille, joilla ei ole
mitään ja jotka elävät kadulla. En osan-
nut vastata heidän kysymykseensä, mut-
ta rohkaisin heitä itse pohtimaan aihetta.
Luulen, että avoin ja rakastava seurakun-
tayhteisö voi mahdollistaa rakkaudesta
puhumisen hyvin kaltoin kohdelluille ih-
misille, Peeti pohtii.

Suomalaisella ja sambialaisella teolo-
gian opiskelijalla on paitsi paljon samoja
kysymyksiä, mutta myös eroja.

– Afrikassa ihmiset toimivat kuin
luonnostaan ryhmänä. Suomessa välttä-
mätön ryhmäyttäminen ei ole niin merki-
tyksellistä siellä. Lisäksi minua ihmetytti,
kuinka tärkeitä muutoseikat ovat afrikka-
laisille pastoreille ja nuorisotyöntekijöille.
He olivat hyvin kiinnostuneita siitä, kuin-
ka paljon esimerkiksi rukousta ja raama-
tunlukua tulisi suhteessa toisiinsa minun
mielestäni olla, Peeti kertoo.

Kotimaahan Peeti Kallonen sai mu-
kaansa aimo annoksen kokemuksia, tari-
noita ja rohkaisua nuorisotyössä toimimi-
seen.

– Koen, että pystyn opettamaan nu-
orisotyön tekemistä myös englanniksi. Sen
lisäksi Afrikasta jäi mukaan monia tari-
noita, joita olen hyödyntänyt riparityös-
kentelyssä. Ei sitä tiedä, vaikka löytäisi
itsensä Afrikasta uudelleen vielä tulevai-
suudessakin, Peeti Kallonen hymyilee.